

Uitgifte

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 23 november 2017
Rolnummer 2017/BG/3
Artikel 1030 Ger.W. op <i>24.11.2017</i> Kennisgeving aan partij en adv.

Uitgerekt aan
op
€
JGR

Arbeidshof Gent

Afdeling Gent

negende kamer

Arrest

de h. X1, appellant,
met als raadsman Me Ad., advocaat.

1. Voorgaanden in de procedure

1.1. Bij eenzijdig verzoekschrift van 27 september 2017, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Sint-Niklaas op 28 september 2017, heeft X1 een vordering ingeleid tot het bekomen van een collectieve schuldenregeling.

Bij beschikking van 2 oktober 2017 gewezen door de voorzitter van de kamer S7 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Sint-Niklaas, werd het verzoek tot collectieve schuldenregeling ontoelaatbaar verklaard (E.V. nr. 17/736/B).

De beschikking werd bij gerechtsbrief van 3 oktober 2017 ter kennis gebracht aan de h. X1.

1.2. De h. X1 (de appellant) heeft bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Gent, afdeling Gent op 2 november 2017 hoger beroep aangetekend tegen de voormelde beschikking van 2 oktober 2017.

Het hoger beroep strekt ertoe deze beschikking te hervormen en bijgevolg het verzoek tot het bekomen van een collectieve schuldenregeling toelaatbaar te verklaren.

Hij vraagt eveneens om een schuldbemiddelaar aan te stellen met als opdracht een ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling op te stellen en voor het geval er geen overeenkomst over een minnelijke aanzuiveringsregeling kan worden bereikt, een proces-verbaal op te stellen met het oog op een eventuele gerechtelijke aanzuiveringsregeling.

1.3. Bij gerechtsbrief van 9 november 2017 werden de appellant en zijn raadsman overeenkomstig artikel 1028 Gerechtelijk Wetboek verzocht om op 17 november 2017 te verschijnen in raadkamer van het arbeidshof Gent, afdeling Gent, 9^e kamer.

Tegelijk werd hen verzocht om de datum van stopzetting van de activiteit als handelaar nader te staven aan de hand van stukken.

1.4. De appellant werd op de zitting in raadkamer van 17 november 2017 vertegenwoordigd door zijn raadsman.

Zij werd gehoord in de uiteenzetting van de middelen van de appellant.

Ter zitting van 17 november 2017 werd een aanvullend stukkenbundel neergelegd.

2. De bestreden beschikking en de grieven van het hoger beroep

2.1. In de bestreden beschikking van 2 oktober 2017 werd het verzoek van de appelllant ontoelaatbaar verklaard om volgende reden:

“Eén van de voorwaarden om te worden toegelaten tot de collectieve schuldenregeling is dat de verzoeker op het ogenblik van het indienen van het verzoek geen handelaar mag zijn en het ook niet mag zijn geweest gedurende zes maanden voorafgaand aan het verzoek.

In het verzoekschrift staat dat verzoeker op 5/10/2016 een e-mail heeft verstuurd met de vraag om zijn BTW nummer te stoppen. Uit de ondernemingsgegevens bij KBO blijkt dat de stopzetting van de activiteit dateert van 30 juni 2017 waardoor hij niet aan de voorwaarden voldoet om te worden toegelaten tot de procedure collectieve schuldenregeling.”

2.2. De appelllant is het oneens met deze beslissing om volgende redenen:

“1. Eerste en enige grief: eiser in hoger beroep kan zich niet vinden in het oordeel van de arbeidsrechtbank dat de verzoekende partij niet aan de voorwaarden voldoet om te worden toegelaten tot de procedure collectieve schuldenregeling, omdat hij tot 30.06.2017 was ingeschreven in de KBO.

Eiser in hoger beroep was tot 30.06.2017 ingeschreven in de KBO met ondernemingsnummer (...). Echter, eiser in hoger beroep was reeds lang daarvoor gestopt met zijn handelsactiviteiten, meer bepaald in oktober 2016.

Eiser in hoger beroep repareerde gsm's, waarbij zijn voornaamste klant zijn voormalige werkgever was, zijnde Mevr. X2 (...), met KBO nummer (...). Deze ging op 04.01.2016 failliet, waarna eiser in hoger beroep geen opdrachten meer kreeg.

Bijgevolg besloot eiser in hoger beroep zijn handelsactiviteiten te stoppen. Hij stuurde op 05.10.2016 een e-mail aan S. (sociaal secretariaat) met het verzoek om zijn KBO nummer te schrappen.

Ingevolge vergetelheid en nonchalance - S. had nog enkele gegevens nodig - kon S. maar overgaan tot schrapping op 30.06.2017.

Vermoedelijk is eiser in hoger beroep wakker geschoten nadat hij enkele malen werd gedagvaard door A. (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid) en dus werd gewezen op het feit dat hij nog steeds ingeschreven was in de KBO.

De arbeidsrechtbank heeft geoordeeld dat de e-mail dd. 05.10.2016 aan S. met de vraag om zijn BTW-nummer te stoppen niet voldoende is ter weerlegging van het vermoeden van handelaar:

"In het verzoekschrift staat dat verzoeker op 5/10/2016 een e-mail heeft verstuurd met de vraag om zijn BTW nummer te stoppen. Uit de ondernemingsgegevens bij KBO blijkt dat de stopzetting van de activiteit dateert van 30 juni 2017 waardoor hij niet aan de voorwaarden voldoet om te worden toegelaten tot de procedure collectieve schuldenregeling."

Met deze uitspraak miskent de arbeidsrechtbank dat vermoeden van handelaar door de inschrijving in de KBO, weerlegbaar is.

Een natuurlijke persoon, wiens inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen op een bepaalde datum geschrapt werd, kan aantonen dat zij haar handelsactiviteiten vóór die datum stopzette (Arbrb. Bergen (10^e K) 17 april 2017, Soc. Kron. 2013, afl. 3, 163).

Een vertegenwoordiger die ingeschreven is in het handelsregister wordt met toepassing van de Handelsregisterwet tot bewijs van het tegendeel geacht handelaar te zijn (Arrondrb. Charleroi 19 februari 1985, JTT 1986, 31; TSR 1985, 627).

De inschrijving in de Kruispuntbank Ondernemingen vormt een - weerlegbaar - vermoeden van hoedanigheid van koopman. De beëindiging van de handelsactiviteit is een feitenkwestie en valt niet noodzakelijk samen met de doorhaling van de inschrijving in de KBO (Arbh. Gent (afd. Brugge) (9^e K) 19 juni 2013, TGR-TWVR 2014, afl. 2, 122).

Het behoud van de inschrijving in het handelsregister geldt als vermoeden van de hoedanigheid van handelaar dat door concrete elementen, waaruit blijkt dat de ingeschrevene zijn handelsactiviteiten had gestaakt en enkel uit nalatigheid zijn inschrijving had behouden, kan worden ontkracht (Luik 28 maart 2002, TBH 2003, afl. 5, 399).

De e-mail van eiser in hoger beroep naar S. dd. 05.10.2016 bewijst dat eiser in hoger beroep in oktober 2016 zijn handelsactiviteiten heeft stopgezet.

De arbeidsrechtbank heeft dit bewijselement niet in rekening genomen, door te oordelen dat eiser in hoger beroep tot 30.06.2017 was ingeschreven in de KBO en daarom niet voldoet aan de voorwaarden om te worden toegelaten tot de procedure collectieve schuldenregeling."

3. Bespreking

3.1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig ingesteld. Het is ontvankelijk.

3.2. De gegrondheid van het hoger beroep

3.2.1. Wettelijk kader

Artikel 1675/2 Gerechtelijk Wetboek bepaalt de voorwaarden waaraan men moet voldoen om te worden toegelaten tot de collectieve schuldenregeling.

In het eerste lid van dit artikel werden deze voorwaarden omschreven als volgt:

“Elke natuurlijke persoon die geen koopman is in de zin van artikel 1 van het Wetboek van Koophandel kan, indien hij niet in staat is om, op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen en voor zover hij niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd, bij de rechter een verzoek tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling indienen.”

Artikel 1675/2, tweede lid Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat indien de verzoeker vroeger koopman is geweest, hij zijn verzoek slechts kan indienen ten minste zes maanden na het stopzetten van zijn handel of, zo hij failliet werd verklaard, na de sluiting van het faillissement.

3.2.2. Toepassing

3.2.2.a) Als eerste voorwaarde van toelaatbaarheid geldt dat de appellant op het ogenblik van het indienen van het verzoek geen koopman of handelaar mag zijn.

Voor een handelaar bestaat een geëigende insolventieprocedure, namelijk het faillissement, in het kader waarvan er ook kwijtschelding van schulden kan worden bekomen via het regime van de verschoonbaarheid (cf. artikelen 80-82 faillissementswet 8 augustus 1997).

De wetgever wou elke samenloop van faillissement en collectieve schuldenregeling in hoofde van één persoon vermijden. Vandaar dat ook werd bepaald dat de verzoeker geen handelaar mag zijn geweest in de periode van zes maanden die het verzoek voorafgaan. Een handelaar kan immers in staat van faillissement worden verklaard tot zes maanden na het beëindigen van zijn handelsactiviteit (cf. art. 2, tweede, derde en vierde lid faillissementswet 8 augustus 1997; VAN ACKER, E., VERBEKE, C. en WYLLEMAN, B., *Praktische gids voor de schuldbemiddelaar*, Mechelen, Kluwer Rechtswetenschappen, 2013, 4, nr. 3).

3.2.2.b) Indien een persoon een inschrijving heeft bij de Kruispuntbank van Ondernemingen wordt hij, tot bewijs van het tegendeel, vermoed handelaar of ambachtsman te zijn, naargelang de aard van de inschrijving (art. III.49, § 2 Wetboek van Economisch Recht van 28 februari 2013).

Uit de stukken blijkt dat de appellant ingeschreven was in de Kruispuntbank van Ondernemingen en dat hij volgens deze inschrijving zijn activiteit heeft stopgezet op 30 juni 2017, dit is minder dan zes maanden geleden.

Zeer terecht merkt hij op dat dit vermoeden weerlegbaar is. De feitelijke situatie primeert op de formele elementen.

Het probleem ter zake is echter dat de appellant alsnog niet aantoont dat hij zijn handelsactiviteiten in werkelijkheid vroeger dan per 30 juni 2017 volledig heeft stopgezet.

De appelland verklaart dat hij zijn handelsactiviteit uitoefende in zelfstandig bijberoep en dat deze betrekking had op het herstellen van gsm's. Volgens zijn verklaring was zijn belangrijkste klant zijn werkgever en werd deze begin 2016 failliet verklaard. Hij vermeldt dat hij dan bij gebrek aan opdrachten besloten heeft om zijn handelsactiviteiten te stoppen.

Uit de stukken die hij voorlegt, blijkt dat Mevr. X2 een handelsactiviteit (...) en dat zij op 4 januari 2016 in staat van faillissement werd verklaard (stuk 3 dossier appelland).

Dit heeft niet onmiddellijk aanleiding gegeven tot een staking van de handelsactiviteiten van de appelland. De uitgaande facturen die hij voorlegt over 2016 dateren van de periode van 13 januari tot 16 juli 2016 (stukken 5 dossier appelland).

Uit de voorgelegde stukken kan ook niet worden opgemaakt dat de factuur van 16 juli 2016 als laatste uitgaande factuur te beschouwen is. De boekhouding of een verkoopdagboek worden immers niet voorgelegd.

Daarnaast beroept de appelland zich op de mail die hij op 5 oktober 2016 aan S. heeft gestuurd met volgende melding: "Ik wens zo snel mogelijk te stoppen met mijn Zaak X1, btw nr. ..." (stuk 2 dossier appelland). Hij toont ook aan dat hij begin februari 2017 vroeg aan S. of zijn BTW-nummer was geschrapt, dan wel of hij dit zelf moest doen (cf. stuk 4 dossier appelland).

Spijts de herhaalde vraag van S. om langs te komen om de zaken te regelen, blijkt hij daarop echter minstens tot 21 februari 2017 niet te zijn ingegaan (cf. stuk 4 dossier appelland) en werd het ondernemingsnummer pas op 30 juni 2017 geschrapt.

Het feit dat de afspraak met S. om de schrapping effectief te regelen, steeds werd uitgesteld, doet de vraag rijzen of de handelsactiviteit in afwachting van deze schrapping reeds werd stopgezet, dan wel of ook dit werd uitgesteld. Dit geldt des te meer nu de appelland klaarblijkelijk ook de regeling betreffende het einde van de arbeidsovereenkomst van de persoon die de appelland in dienst had, een tijdlang voor zich uitschoof (stuk 4 dossier appelland).

Bij gebrek aan stukken die de effectieve beëindiging van de handelsactiviteit vóór 30 juni 2017 staven, ziet het arbeidshof zich in de gegeven omstandigheden dan ook genoodzaakt om te besluiten dat de appelland er alsnog niet in slaagt om dit aan te tonen.

3.2.2.c) Op grond van de voormelde overwegingen en gelet op de stukken van het dossier zoals op heden voorgelegd, besluit het arbeidshof dat de appelland op heden niet kan geacht worden te voldoen aan de voorwaarden om te worden toegelaten tot de collectieve schuldenregeling.

Het hoger beroep is ongegrond.

**OM DEZE REDENEN,
HET ARBEIDSHOF,**

Rechtsprekend op eenzijdig verzoekschrift.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verwerpt alle andere, ruimere of strijdige conclusies.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond.

Bevestigt de bestreden beschikking van 2 oktober 2017 van de kamer S7 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Sint-Niklaas.

Aldus gewezen en uitgesproken in raadkamer van het arbeidshof Gent, afdeling Gent, negende kamer, op 23 november 2017 door Mevr. Marijke DEMEDTS, kamervoorzitter, voorzitter van de negende kamer, bijgestaan door Mevr. ..., griffier.